

De ce nu se încheie lucrarea

11 februarie 2008

Gili Cârstea

Scriind unor conducători ai bisericii care se opuseseră soliei 1888 la Minneapolis, Ellen White expune clar și fără teamă situația creată acolo și rezultatele pe termen lung ale acelei opoziții:

„Dumnezeu v-a trimis o solie pe care dorește să o primiți, o solie de speranță, lumină și mângâiere pentru poporul Său. Nu este datoria voastră să alegeți canalul prin care trebuie să vină ea. Domnul dorește să vindece rănilile oilor și mieilor turmei Sale prin alifia cerească a adevărului că Hristos este neprihănirea noastră. Oile care trebuiesc hrănite sunt împrăștiate pe munții lui Israel. Ele mor de foame înghițind teorii uscate.

„Este un păcat îngrozitor în ochii lui Dumnezeu ca oamenii să se așeze între popor și solia pe care El vrea să le-o trimită, așa cum fac unii dintre frații noștri astăzi. Sunt unii care, ca și iudeii, încearcă imposibilul ca să facă fără efect solia lui Dumnezeu. Aceștia, care se îndoiesc, ar trebui ori să primească lumina adevărului pentru acest timp, ori să se dea la o parte din drum, ca alții să aibă ocazia să primească adevărul, ca mânia lui Dumnezeu să nu vină peste ei, care sunt trupuri ale întunericului, deși El dorește ca ei să fie trupuri ale luminii” (The 1888 EGW Materials, 388).

În paragraful imediat următor ea vorbește despre timpul nostru, făcând o predicție funestă, care ar trebui să îngrozească pe pastorii adventiști, predicție pe care o garantează prin jurământ, în felul ei, spunând: „Dacă Dumnezeu a vorbit vreodată prin mine.” Așadar, conducătorii adventiști care cred că Dumnezeu a vorbit vreodată prin ea ar trebui să ia foarte în serios avertizarea aceasta:

„Cei care trăiesc chiar înainte de a doua venire a lui Hristos pot aștepta o bogată măsură a Duhului Sfânt, dar, dacă Dumnezeu a vorbit vreodată prin mine, unii dintre conducătorii noștri vor merge pe aceeași cale în lepădarea soliei de îndurare, ca iudeii din timpul lui Hristos” (idem).

Și continuă:

„Lumina adevărului strălucește asupra noastră la fel de clar ca asupra poporului evreu, dar inimile oamenilor sunt împietrite și insensibile, ca și în zilele lui Hristos. Mulți care pretind a fi în lumină sunt în întuneric, și nu știu. Ei sunt atât

de înfășurați în necredință încât numesc întunericul lumină, și lumina întuneric. Ei sunt inconștienți de ceea ce critică și condamnă. În comunitățile noastre există o stare de lucruri alarmantă. Chiar oamenii care trebuiau să fie în alertă, spre a vedea nevoile poporului lui Dumnezeu, ca să fie pregătită calea Domnului, au interceptat lumina trimisă de Domnul poporului Său, și au respins solia harului Său vindecător. Limbajul sufletului vostru a fost: „Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic.”

„Este datoria mea să vă spun că ați avut toate dovezile pe care vi le poate da Domnul cu privire la lucrarea specială pe care El o face spre a trezi o biserică încropită și adormită. Cei care vor primi solia dată, vor asculta solia Martorului Credincios către Laodicea. Dacă biserica refuză să asculte vocea Negustorului Ceresc și refuză să deschidă ușa, Hristos va trece mai departe, iar ea va fi lăsată fără prezența Sa, fără adevăratele bogății, dar zicând cu îndreptățire de sine: „Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic.”

„Mulți care refuză solia pe care o trimite Domnul caută cuie în care să-și agațe îndoielile, să găsească scuze pentru a respinge lumina din cer. În fața evidenței clare, ei spun ca iudeii: ‘Arătați-ne o minune și vom crede. Dacă acești soli din 1888 au adevărul, de ce nu vindecă pe bolnavi?’

„Aceste obiecțiuni îmi aduc aminte de ce se spunea despre Hristos. Cum pot oare frații noștri, care au avut în față istoria Domnului slavei, să își deschidă buzele să rostească cuvintele jignitoare ale ucigașilor Domnului? I-a condus Domnul pe acești frați să spună aceste lucruri? Eu răspund, Nu! Este chiar în fața noastră ziua când Satana va răspunde cererilor acestor îndoielnici, și va prezenta numeroase minuni, ca să confirme credința celor ce caută acest gen de dovadă.

„Când oamenii își închid ochii în fața luminii pe care o trimite Dumnezeu, ei vor respinge cel mai clar adevăr, și vor crede cele mai nebunești erori” (idem).

Cumpline sunt consecințele, atunci când aleșii Domnului își închid ochii în fața luminii pe care o trimite Dumnezeu. Refuzând solia 1888, liderii noștri au ajuns să creadă că fac lucrarea lui Dumnezeu alăturându-se mișcării ecumenice; nu există eroare mai nebunească decât aceasta.

„Dumnezeu a trimis poporului Său solie după solie, și inima mea a fost zdrobită să văd pe cei despre care credeam că sunt învățați și conduși de Dumnezeu, cum cad sub puterea fermecată a dușmanului, care i-a făcut să respingă adevărul pentru acest timp.

„Nu puteți înțelege din Cuvântul lui Dumnezeu că tocmai o solie ca aceasta, care a fost prezentată bisericii, trebuie să fie dată ca să se poată încheia lucrarea noastră? Unii dintre cei care trebuiau să fie primii care să prindă inspirația cerească a adevărului, s-au opus direct soliei de la Dumnezeu. Ei au făcut tot ce le-a stat în putere ca să arate dispreț și față de solie, și față de soli, iar Isus nu a putut lucra din cauza necredinței lor” (idem).

Acest ultim paragraf explică toată istoria noastră de 120 de ani. Fără solia 1888 lucrarea lui Dumnezeu nu se poate încheia; timpul a demonstrat afirmația ei. Solia a fost respinsă tocmai de “unii care trebuiau să fie primii” în prinderea inspirației cerești a adevărului, iar opoziția lor a fost directă. Isus nu a putut lucra din cauza necredinței lor, manifestată prin dispreț față de solie și de soli.

Vă întrebați de ce nu se încheie lucrarea lui Dumnezeu? Gândiți-vă la profețiile din aceste paragrafe, atunci când veți auzi pe pastorul dumneavoastră afirmând că nu este util să cunoaștem “mizeriile” de la Minneapolis.

***